

ת"פ 56865/02/22 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד הרצל נחשון - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 56865-02-22 מדינת ישראל נ' נחשון

כבוד השופטת שוש שטרית המאשימה	בפני
מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד גל גבאי	נגד
הרצל נחשון - בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד פאולה ברוש	הנאשם

גזר דין

במסגרת הסדר חלקי בין הצדדים, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום שתוקן, והורשע בגניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין); אימים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן

1. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 20.01.2022, סמוך לשעה 20:19, הגיע הנאשם לבית העסק "עט לכתוב" בנתיבות, בו נכחו באותה עת עובדת המקום ושניים אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה. לאחר שהנאשם המתין ליציאת האחרים מבית העסק, ניגש לעובדת (להלן: המתלוננת) שהייתה מאחורי דלפק הקופה, ודרש ממנה שתפתח את הקופה, זאת כשידיו מאחורי גבו, ועל מנת להותיר רושם שהוא אוחז דבר מה. במעמד המתואר, אמרה המתלוננת לנאשם "חבל לך, אין כל כך הרבה כסף והיה בעיקר אשראי היום". עם זאת, חזר הנאשם ודרש ממנה לפתוח את הקופה, והיא עשתה כן, מסרה לנאשם 240 שקלים, אשר איים עליה באומרו: "אל תפני למטרה, אני אזכור אותך", ונמלט מהמקום.

הערכת שירות המבחן

2. לבקשת ההגנה, התבקש שירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של הנאשם. מתסקיר עולה כי הנאשם כבן 41, גרוש ואב לילד בן 8, מתגורר בבית אמו בבאר שבע, עובד כאחראי משמורת בבית קפה בבאר שבע. מסקירת קורותיו נלמד כי סיים 11 שנות לימוד, את שירותו הצבאי לא סיים על רקע אי התאמה ולאחר שריצה 4 חודשי מאסר בגין אירוע אלימות בו היה מעורב.

ברישומו הפלילי נמצא הרשעה אחת משנת 2018 בעבירת אימים והטרדה באמצעות מתקן בזק. בשלה נגזרו עליו

מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע העבירה.

הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה, ושיתף כי נגמל מהתמכרות להימורים לאחר טיפול שעבר במרכז לנפגעי הימורים ואלכוהול בבאר שבע, אליו פנה באופן עצמאי.

בהתייחס למעשיו באירוע נשוא תיק דנן, מסר תחילה כי אינו סבור שהוא זקוק לטיפול מאחר ואינו רואה גורמי סיכון, תוך שהדגיש בתקופת מעצרו כגורם מרתיע עבורו. עם זאת, לאחר שיחה עם ב"כ מסר כי ככל שהשירות סבור כי הוא זקוק לטיפול כי אז הוא מוכן לשותף פעולה ולמקסם את הרווח האישי מהתהליך אל מול השירות. לאור האמור, ביום 18.5.2022 התקיים מפגש אוריינטציה לטיפול קבוצתי שמטרתה לחשוף את המופנה לטיפול קבוצתי, והתרשמות המנחות העלתה כי הנאשם שיתף אודות חייו האישיים ומעשי העבירה באופן כן והיה פעיל בשיח הקבוצתי, אולם התקשה לעמוד בגבולות הקבוצה.

בהתייחס לגורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית, ציין שירות המבחן, בין היתר, בחווייה רגשית מטלטלת של הנאשם אשר גדל והפנים דפוסים אלימים בשל אלימות אביו, קושי לגבש זהות באופן מטיב בשל הסביבה האלימה, וקשי הסתגלות במסגרות שונות בחייו, כפי שבא לידי ביטוי בהיעדרות מהמסגרת החינוכית, במסגרת הצבאית ותחלופה גבוהה של מסגרות תעסוקה.

בין גורמי בסיכוי לשיקום, ציין כי הנאשם כבעל יכולות תקשורתיות וורבליות גבוהות; בעל יכולת אמפטיה, כפי שבא לידי ביטוי בהתייחסותו לנפגעת העבירה ולתגובתו הרגשית; בעל כוחות ומוטיבציה להניע לשינוי בחייו כפי שבא לידי ביטוי בפנייה אקטיבית להליך טיפולי בתחום ההתמכרות להימורים בעבר. במכלול הדברים, ועל מנת לבחון שילוב הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית, עתר השירות לדחיית הדיון למשך 3 חודשים, וזו התקבלה.

מהתסקיר משלים עולה כי הנאשם עובד למעלה מ 9 חודשים כמנהל משמרת בבית קפה בבאר שבע, והוא מסופק מעבודה זו אשר בין היתר מקנה לו משמעת ויציבות כלכלית שחסרה לו בעבר ואשר בשלה היה נתון בלחץ מתמיד שהשפיע על התנהלותו, לרבות בקשר עם בנו. בהתייחסו למעשה העבירה, מסר הנאשם כי הרקע לביצועה היה מצבו הכלכלי הרע באותה עת לצד הרצון לפצות את בנו. עוד עלה כי הנאשם החל לצמצם את חובותיו והוא משתדל לנהל את ענייניו הכספיים בצורה מחושבת ומתונה.

בכל הנוגע לשילובו בהליך טיפולי, צוין כי הנאשם יכול להיתרם מקבוצה טיפולית המתמקדת בתחום העבריינות שמטרותיה הרחבת היכולות לקיים תקשורת בין אישית ישירה ובונה, פיתוח דרכי התמודדות והבניה של התנהגות נורמטיבית. מאחר והנאשם מסר כי הוא מתקשה לראות עצמו משתלב בקבוצה בשירות המבחן נוכח שמרגיש נבדל מאוכלוסייה עוברת חוק, לא שולב בהליך טיפולי, ובהקשר זה הוסיף השירות בקושי של הנאשם להתבונן באופן מעמיק בדפוסי התנהגותו מה שמוסיף על גורמי הסיכון להישנות העבירה, אם כי יש להביא בחשבון כי העבירה בוצעה בעת דחק כלכלי אשר איים על הדימוי העצמי ותפקידו ההורי של הנאשם, אל מול מוטיבציה גבוהה להימנע מהתנהגות עוברת חוק ולניהול אורח חיים נורמטיבי ויציב כמתבטא בפעולותיו לשיפור מצבו הכלכלי ויציבותו בעבודה.

בסופם של דברים, המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות, והתחייבות להימנע מעבירה, אשר יהיה בהם לחדד לנאשם את חומרת מעשיו לצד המשך השתלבותו בשוק העבודה.

3. **ב"כ התביעה, עוה"ד** גל גבאי הגישה כראיות לעונש את רישומו הפלילי של הנאשם. בטיעונים בכתב ועל פה, נטען כי הנאשם פגע משמעותית בערכים חברתיים שנועדו להגן על שלומה ושלוותה של המתלוננת ורכושו של הציבור שלא יהפוך להפקר. התובעת הדגישה את התנהלות הנאשם מול המתלוננת אשר נטען כי עברה רגעים קשים עת סברה כי הנאשם מחזיק מאחורי גבו כלי/חפץ בו יעשה שימוש ככל שלא תיעתר לדרישתו, ולכך שהוסיף ואיים בפגיעה בה ככל שתפנה להתלונן במשטרה.

התביעה עתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם כך שינוע בין 8 ל 20 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונשו של הנאשם, ציינה כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו ובהודאתו מנע את העדת המתלוננת וחסך זמן שיפוטי, ועל כן, בהעדר הליך טיפולי ונסיבות מיוחדות להצדיק סטייה ממתחם העונש, עתרה לגזור את עונשו בתוך המתחם, ובנוסף להשית עליו מאסר מותנה ארוך, התחייבות, פיצוי למתלוננת וקנס.

4. **ב"כ הנאשם, עוה"ד פאולה ברוש**, טענה כי נסיבות ביצוע העבירה אינן בחומרה גבוהה, בהינתן כי מדובר באירוע ספונטני, בגדרו פעל הנאשם לבדו ומבלי שעשה שימוש בכלי נשק קר או חם, המתין כי השניים שהיו בחנות יעזבו, תוכנם של הדברים שהפנה כלפי המתלוננת, אשר בהתנהלותה לימדה כי לא חששה מהנאשם, לרבות הסכום הקטן שגנב.

אשר לסיבות ברקע ביצוע העבירות, ציינה במצבו הכלכלי והרגשי של הנאשם אשר היה לאחר הליך גירושין קשה מאשתו. נטען כי הנאשם ביצע את המעשה כשהיה בשפל, לאחר מגפת הקורונה ומתוך ייאוש ודוחק.

ב"כ הנאשם הדגישה באחריות שלקח על מעשיו עוד בשלב החקירתי, האמפתיה שגילה כלפי המתלוננת, לרבות רצונו לפצותה ולבקש ממנה סליחה. נטען כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם צריך ויחל ממאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל, ובכל מקרה עתרה לסטות ממתחם העונש, משיקולי שיקום. בהקשר זה נטען כי הגם שהנאשם לא שולב בקבוצה טיפולית, שירות המבחן קיים עמו שיחות פרטניות.

ב"כ הנאשם סבורה כי מקרה בו נאשם לוקח עצמו בידים מחפש ומוצא עבודה ומקפיד בעיסוקו,

מסדיר חובותיו ואת הסדרי ראייה עם בנו, מלמד על עצמו כי הוא בהליך טיפול שיקומי עצמי, הנופל בגדרי הליכי טיפול ושיקום המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם. בכל מקרה, יש לראות במאמצי הנאשם לשינוי במצבו כהליך טיפולי שקומי המצדיק סטייה ממתחם העונש.

ב"כ הנאשם בקשה לתת משקל לתקופת מעצרו מאחורי סורג ובריוח ולמשך התקופה הארוכה בה היה נתון בתנאים מגבילים, לאחר סטייה ממתחם העונש.

בהתייחסה לנסיבותיו האישיות, הפנתה לתסקיר והגישה מכתב מאת מעסיקו באשר לשעות העבודה, מאפייני העבודה, בהדגישה בהתרשמות שירות המבחן מהרקע לביצוע העבירה ומצבו של הנאשם כיום כמפחית סיכון להישנות התנהגות דומה. בסוף הדברים עתרה לקבל את המלצת שירות המבחן ולהימנע מעונש מאסר בפועל ובדרך של עבודות שירות, על מנת שלא תפגע תעסוקת הנאשם.

הנאשם בדבריו, מסר כי הוא מתחרט ומצטער עד היום נוכח מעשיו ובעיקר התנהלותו מול המתלוננת. לדבריו, נאלץ

לעשות את שעשה נוכח שבנו היה אמור לשהות עמו בסוף השבוע " **הבן שלי היה צריך לבוא לישון אצלי ולא היה לי במקרה בשבילו**". הנאשם תיאר קושי כלכלי שהתעצם סמוך לפני האירוע וסיפר כי באותו יום היה מיואש ועשה את שעשה ללא מחשבה תחילה. אשר לתסקיר מסר כי עשה את שבקשו ממנו, הגיע לקבוצה אולם זה לא עבד מבחינתו, לא התחבר אצלו ועל כן סבר כי אין מקום לשילובו בקבוצה טיפולית " **זה לא התאים לי אני לא בא מרקע של סמים אני לא בא מרקע של אלימות ולא הימורים אני בן אדם שכל החיים עבד...**". בהמשך הוסיף כי כל עונש מאסר יגרום כי יאבד את מקום עבודתו, וכי הוא מוכן להתנדב בכל מקום שיתאים לשעות עבודתו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

5. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדינות הענישה הנוהגת.

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם נועדו להגן על הסדר הציבורי, החברתי והכלכלי מסחרי במובנם הרחב, על בטחונו, שלמות גופו וקניינו של אדם.

המדובר בעבירות שהשילוב שלהן כעבירת דרישת נכס באיומים, המשלבת גזל וגניבה מתחום הרכוש יחד עם איומים מתחום האלימות. עם זאת, מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה הנדון, אינה ברף גבוה; המדובר באירוע אחד, ספק ספונטני ספק מתוכנן בקפידה. הנאשם גנב מקופת בית העסק 240 ₪ באופן בו דרש מעובדת החנות, המתלוננת, לפתוח את הקופה ובתוך כך ידיו מאחורי גבו על מנת שהמתלוננת תחשוב כי הוא אוחז בידו חפץ/נשק. לאחר שהמתלוננת נתנה בידו את סכום הכסף הנ"ל וקודם שעזב את החנות, איים עליה באומרו " **אל תפני למשטרה, אני אזכור אותך**". הנאשם לא הפעיל אלימות פיזית, לא השתמש בנשק או אמצעי אחר, והעובדה כי המתלוננת אמרה לנאשם כבר בתחילת האירוע " **חבל לך, אין כל כך הרבה כסף והיה בעיקר אשראי היום**" **מלמדת כי על כי התנהגות הנאשם לא הייתה בריונית וכוחנית במיוחד**. האמירה המאיימת כלפי המתלוננת אינה בעצמה גבוהה, ועם זאת, ברי הוא כי לכל הפחות, נפגעו שלוות נפשה ותחושת בטחונו. הנאשם נטל סכום של 240 ש"ח, כך שהנזק הממוני היה נמוך, אם כי אין להתעלם מפוטנציאל הנזק הממוני במקרה בו היו סכומים משמעותיים בקופה.

יש בנסיבות העבירות אותן ביצע הנאשם, מאפיינים יחסיים לקולא אשר מבדילים בין המקרה הנדון למקרים חמורים יותר, ובכלל זה, הנאשם פעל לבדו, הערך הכלכלי הנמוך של הגניבה, הנאשם לא נעזר בכלי נשק, אין מדובר בפגיעה כלכלית מתמשכת בבעל העסק ולא ניתן לומר ששגרת המסחר הופרעה בקיצוניות, העבירה בוצעה על רקע כלכלי ולחץ בו היה נתון הנאשם באותה עת.

הענישה הנוהגת בעבירות המשלבות פגיעה בקניין ואלימות, מעלה מנעד רחב בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. ניתן למצוא מקרים בעבירת דרישת נכס באיומים (הנאשם לא הורשע בעבירה זו) שבוצעה תוך שימוש בנשק או כלי חד, בהם הושתו מאסרים משמעותיים בפועל. לעומת זאת, במקרים אחרים, בנסיבות הדומות למקרה

הנדון, נמצא כי הסתיימו בעונשי מאסר מתונים, לרבות בעבודות שרות, ומשברי כי כל מקרה מוכרע ונגזר לגופו. להלן מספר פסקי דין הרלוונטיים לענייננו:

בע"פ 7538/11 **גיגי נ' מדינת ישראל** (21.2.2012) דחה בית המשפט העליון ערעור נגד גזר דינו בת המשפט המחוזי בעניינו של המערער; המערער הורשע בכך שנכנס לחנות נוחות בתחנת דלק בשעה 03:00 לפנות בוקר, וביקש למשוך כסף באמצעות כרטיס אשראי. המתלוננת, שעבדה במקום, סירבה, שכן לא ניתן היה למשוך כסף ללא תעודה מזהה. "כעבור 20 דקות המערער חזר לחנות ודרש באיומים למסור לידיו את כספי החנות, ולקח מתוך הקופה סכום של 900 ₪. לאחר מכן, **איים על המתלוננת באמצעות מזלג** ודרש ממנה את מכשיר הטלפון הנייד שברשותה. המתלוננת אמרה שאין ברשותה מכשיר טלפון ובתגובה שבר המערער את מכשיר האינטרקום שנמצא בחנות". יחד עם אישום זה, צרף המערער עוד שני תיקים נוספים בעבירות של איומים והיזק לרכוש במזיד.

בית המשפט המחוזי השית על המערער עונש של **8 חודשי מאסר בפועל** כעונש עיקרי; בית המשפט העליון דחה את ערעורו נגד גזר הדין, וקבע, בין היתר, כי: "... שוכנענו כי העונש שהוטל על המערער הולם את העבירות שביצע ואת כלל הנסיבות... עם זאת מצאנו לנכון לנכות מתקופת המאסר שהוטלה עליו את התקופה בת ה-40 יום שבה שהה במעצר בפועל".

בת"פ (מחוזי מרכז) 32569-05-18 **מדינת ישראל נ' מסארווה** (31.12.2018) הורשע הנאשם בכך שהגיע לתחנת דלק כשהוא **רעול פנים ומצויד בסכין מטבח גדולה**. הנאשם פנה אל המתדלק וביקש ממנו "לתת לו את כל קופסאות הסיגריות של חברת KENT שבחנות". המתדלק נתן לנאשם 19 קופסאות סיגריות בשווי 681 ₪. "אז שלף הנאשם סכין ממכנסיו ובעודו רעול פנים ונושא סכין אמר למתדלק: 'אני לא רוצה לפגוע בך, אתה אחלה בחור, תביא לי את כל הכסף שיש לך בקופה'. בתגובה לכך מסר המתדלק לנאשם 1,060 ₪"; בהמשך, כשהבחין כשהנאשם כי למקום הגיעה ניידת משטרה איים על המתדלק בכך שאמר לו: "הזמנת משטרה אני אהרוג אותך".

בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה שם נע **בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 28 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם בין היתר, עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ויום אחד, בהתאם לנסיבותיו האישיות.

בע"פ (חיפה) 23190-03-15 **פרדו אברהם נגד מדינת ישראל (28.05.15)**, המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת דרישת נכס באיומים. המערער נכנס למונית בה נהג המתלונן, התיישב לצידו ושילם עבור הנסיעה מראש. במהלך הנסיעה אמר המערער למתלונן "זה שוד, מה אתה לא מבין? אני שודד אותך. יש לי אקדח. תוציא את הכסף... ואם לא אני יורה בך", כל זאת כשידו הימנית מאחורי גבו, והוא חזר ודרש "תוציא את הכסף". בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

בת"פ 29630-06-15 **תביעות צפת נ' ח'אטר** (12.02.2017) נקבע מתחם עונש בין מאסר 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשים, במקרה בו נאשם, הורשע, לאחר ניהול הוכחות, **בארבע עבירות שעניינן דרישת נכס באיומים** - לפי סעיף 404 רישא לחוק העונשין. העבירות בוצעו בארבעה מקרים שונים - שלושה מתוכם ב"פיצוצייה" בכפר מג'דל שמש, ופעם נוספת באטליז באותו כפר, בהם דרש הנאשם וקיבל מוצרים שונים מהחנויות האמורות, תוך איומים.

בת"פ (באר שבע) 44750-03-16 **מדינת ישראל נגד איגור פוג'בצ'בסקי (07.07.16)**, הנאשם הודה והורשע בעבירת דרישת נכס באיומים וגניבה. הנאשם הגיע לקיוסק בעיר ערד, ביקש מהמתלונן וודקה, ומססירב לתת לו, איים עליו הנאשם תוך שהוא עושה תנועה של החזקת אקדח במעילו ואמר לו "מה לא הבנת, תביא את המשקה המתוק". בהמשך ביקש הנאשם פחית XL, המתלונן סירב לתת לו בטרם ישלם, והנאשם המשיך לאיים על המתלונן. בהמשך גנב הנאשם פחית "בלו". בית המשפט גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל, 2 מאסרים על תנאי ופיצוי.

בת"פ (ראשון לציון) 45350-07-14 **מדינת ישראל נגד יוסף אלימלך (20.11.14)**, הנאשם הודה והורשע בעבירת דרישת נכס באיומים. הנאשם נכנס לסניף בנק, ניגש לפקידה בבנק ומסר לידיה פתק בו נכתב "תביאי לי את הכסף ותהיי בשקט". הפקידה הגיבה בצרחה והנאשם ברח מהמקום.

בית המשפט קבע כי "אין לפנינו שודד בנק מטיל אימה ופחד על הציבור אלא צעיר שעשה מעשה טיפשי ואווילי". בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם, בין מאסר למשך 6 חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, ועד מאסר למשך 18 חודשים. בסופו של יום, גזר על הנאשם, בין היתר, מאסר בפועל לתקופה של בן 9 חודשים.

בת"פ (כפר סבא) 24904-03-12 **מדינת ישראל נגד מאזן עיראקי (23.12.12)**, הנאשם, בעל עבר פלילי, הודה והורשע בעבירת דרישת נכס באיומים. הנאשם נכנס לעסק למטבע חליפין, פתח תיק בו החזיק אקדח מפלסטיק וחפצים אחרים, הראה את התיק למתלונן שעבד בעסק וביקש שייתן לו כסף. המתלונן לחץ בתגובה על כפתור המצוקה בעסק והנאשם עזב את המקום. בית המשפט גזר עליו 20 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר בן תנאי בן 8 חודשים במצטבר ומאסר על תנאי.

מכלל הדברים האמורים, ולאחר שכלול מלא הנתונים הקשורים לנסיבות ביצוע העבירה, אני קובעת את מתחם העונש ההולם, בין מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שרות ועד 18 חודשי מאסר בפועל

עונשו של הנאשם

6. במתחם העונש סבורני כי יש למקם עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם, קרי מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות. מתסקיר שירות המבחן נלמד כי לצד הסיכון להישנות העבירות, שקיומו בין היתר, נוכח הימנעות הנאשם מטיפול, נלמד כי ברקע ביצוע העבירה, מצב כלכלי מלחיץ במיוחד בו היה נתון הנאשם, כי מדובר בנאשם בעל יכולת אמפטיה אשר הביע חרטה וצער כנים על מעשיו ובמיוחד כלפי המתלוננת; כי אל מול קשי הסתגלות במסגרות שונות בחייו, כיום מגלה כוחות ומוטיבציה להניע לשינוי בחייו כפי שבא לביטוי בעבודתו כבר חודשים רבים כמנהל משמרת בבית קפה בבאר שבע, הוא מסופק מעבודה זו אשר בין היתר מקנה לו משמעת ויציבות כלכלית שחסרה לו בעבר ואשר בשלה היה נתון בלחץ מתמיד שהשפיע על התנהלותו.

בהתנהלות החיובית הנוכחית ומזה חודשים של הנאשם, לא מצאתי כדי לחרוג ממתחם העונש אותו קבעתי, ועם זאת, יש בהתנהלות עליה עמד שירות המבחן בתסקירו ובאת כוחו בהרחבה בטיעוניה, כדי ללמד על קיומו סיכוי לשיקום, המצדיק מיקומו בחלקו התחתון של מתחם העונש, והדברים מקבלים משנה תוקף בהינתן שרישומי הפלילי של הנאשם כולל פסק

דין ללא הרשעה מינואר 2021 בעבירת איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, אותן ביצע בשנת 2018.

הנאשם כבר עבר כברת דרך בחייו, מרביתה באופן נורמטיבי, ומשמדובר באירוע אחד חריג לאורחותיו, כשהעבירה בוצעה בעת דחק כלכלי אשר איים על הדימוי העצמי ותפקודו ההורי של הנאשם, יש לתת לאלה ביטוי, כנסיבה מקלה בקביעת עונשו בתוך מתחם העונש. בכל מקרה, יש להביא בחשבון, כי הגם שהנאשם לא ראה צורך בטיפול ויכול שאף אינו נזקק לטיפול, ההליך המשפטי נגדו מהווה גורם מרתיע משמעותי, ובסופם של דברים, המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות, והתחייבות להימנע מעבירה, כשלהערכתו, די בכך לחדד לנאשם את חומרת מעשיו, לצד המשך השתלבותו בשוק העבודה. זאת ועוד, מאז האירוע, חלפה למעלה משנה והנאשם לא הסתבך בפלילים על כן סבורני, כי ענישה בתחתית מתחם הענישה, אשר תכלול רכיב של מאסר לראשונה בחייו, בעבודות שרות, בצירוף מאסר מותנה משמעותי ופיצוי, תהווה גמול הולם לנאשם על מעשיו, ותכלול רכיב עונשי והרתעתי צופה פני עתיד.

סוף דבר - אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. מקום העסקה - מתחם הקטר, שדרות טוביהו 65 באר שבע ובהתאם לחו"ד הממונה על עבודות השירות מיום 27.04.2023. הנאשם הונחה להתייצב ביום 13.06.2023 - מועד לתחילת ריצוי עבודות השירות, במשרדי הממונה על עבודות השירות בשעה 08:00 (יחידת עבודות שירות), מפקדת מחוז דרום. (אוטובוסים להגעה ליד כלא אשל, אוטובוס קו אגד מס' 46 מתחנה מרכזית באר שבע).

עבודות השירות יבוצעו 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

הנאשם הוזנה כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה ועל פי הנחיות החוק והממונה וכל חריג מכללים אלו יהיה בה להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך זו וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.

ג. 2 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון ועבירת איומים.

ד. התחייבות כספית בסך 2,000 ₪ והתנאי הוא שלא יעבור עבירות רכוש ועבירות אלימות, משך שנתיים מהיום.

ה. 1,000 ₪ פיצוי למתלוננת. הפיצוי ישולם תוך 60 ימים מהיום.

כל תשלום ייזקף תחילה לטובת הפיצוי.

הודעה זכות הערעור.

ניתן היום, כ"ב סיוון תשפ"ג, 11 יוני 2023, במעמד הצדדים.

עמוד 7

